

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XIII. évfolyam, 1. szám

Ára : 1 lej

2012. JANUÁR

Wass Albert

Tél

Templomi csöndben,
Éjjeli ködben
Aszkéta-ágot zörrent a szél,
Valahol messze,
Csillag szemekre
Szürke ködfátylat borít a Tél.
Túl a tetőkön,
Dárdás fenyőkön:
Zöld diadémom, pára lebeg,
Sűrű vadonban
Halkan, titokban,
Fenyő-óriások könnye pereg...
Néma a szikla,
Kristály patakja,
Jeges páncélban tompán zubog,
Mogorva ormon
Nincs rhododendron,
Csak sötét árnyak: Tantalusok.
Mélyen a völgyben,
Fűzfa berekben,
Néha, titokban zörren a szél,
S fent a magasban
Pára alakban

Adjon Isten minden jót ez új esztendőben

Minden év utolsó napján, óév estéjén hálaadásra gyűlünk össze ősi templomunkban, ahol megköszönjük a Teremtőnek, hogy velünk volt az eltelt esztendőben, örömeinkben, bánatunkban, erőt adott küzdelmekben, és kérjük Őt, hogy az új évben is legyen velünk, ne nézze hibáinkat, gyengeségeinket, ne vonja meg tőlünk isteni hatalmát, segítségét.

A karácsonyi ünnepek alatt a legnagyobb ajándék az, hogy teljes a családi létszám, hazaérkeznek családtagjaink, akik szeretteiktől távol vállalták, hogy küzdenek családjuk anyagi hátterének megteremtéséért. De ahogyan lenni szokott, a jó hamarabb elszalad, és alig telik el néhány nap az új évből, mindenki visszatér az élet küzdőterébe, és újból megkezdődik a harc. De most már egy kicsit könnyebben, hiszen a családdal töltött napok feltöltöttek erővel, reménységgel, küzdeni akarással, és azt érezzük, nem vagyunk olyan reményvesztettek.

Bármerre fordult, vagy forduljon a világ, bármilyen nehéz, küzdelmes feladatok elé állított az élet, a legbiztosabb fegyver a keresztény ember számára a hit, remény, szeretet. E három isteni ajándék nélkül bizony sokszor összeroskadnánk az élet súlya alatt. Általában azt mondjuk, hogy munkahelyeinken erőnkön felül kell dolgozni, küzdeni, de mennyivel nagyobb erő kell a betegségek, szenvedések panasz nélküli elviseléséhez, leküzdéséhez, hiszen együtt kell élnünk betegségeinkkel, amelyet ugyanúgy el kell fogadnunk, mint a jót a jóistentől. De nemcsak testi betegségek vannak, hanem lelki szenvedések is, amikor nincs közöttünk egyetértés, pokollá tesszük úgy a magunk, mint a mások életét, beleesünk a kevélység bűnébe, előbbre valónak tartjuk magunkat mindenkinél, és ha ehhez társul a hazugság bűne is, akkor szava hihetetlen sorsra fogunk jutni.

Kalibáskőn

Kalibáskőn, a főútról a Hargita felé fordulva nem kerülheti el tekintetünket egy impozáns menedékház, amely Kós Károly építészetének jegeit magán hordva, már-már uralja a környéket. Gazdája közvetlenül ennek szomszédságában lakik, neve Bencze Tibor. Ha egyebet nem is, de azt tudjuk róla, hogy lovétei származású.

- Gyerekkorodban költöztetek Csíkszeredába, vagy te már ott is születél?

Nem Lovétén születtem, de amióta az eszem annyira beért, hogy kezdtem érteni annak értelmét, hogy valaki valahová valósi, én azóta lovéteinek tartottam magam.

folytatás a 4. oldalon

folytatás az 5. oldalon

st
ség
Don
günki
szánt ac

A tanácsülésről

2012 első tanácsülését január 31-én tartotta Lövéte Község Helyi Tanácsa. Egyed József gyűlésvezető elnök a következő napirendi pontokat terjesztette megvitásra és jóváhagyásra a teljes létszámban jelen lévő tanácsosok elé:

1. - A Helyi Tanács 40/ 09.12.2011-es határozatában elfogadta a 2012-es évre alkalmazandó helyi adókat és illetékeket. Már hagyományá vált, hogy ezeket a megállapított adókat több alkalommal kellett év közben módosítani a változó törvényeink következtében. Nem történt ez másképp most sem, hisz a tavaly december végén megjelent 125-ös számú Sürgősségi Kormányrendelet módosította a tehershállító járművek és a nehézsúlyú gépek adóbesorolását.

Ugyanakkor 75 lejjel megemelkedett a kultúrotthon teremdíja. Ezt az összeget a zenés rendezvényekre kell fizetni a Zeneszerzők Egyesületének. Eddig is fizették postai átutalásokkal (csendzavarásnak nevezték). Most annyival könnyítettek, hogy a hivatal előre kifizeti a következő hónapi rendezvényekre ezeket a díjakat, a zenés multság szervezői pedig a teremdíjjal egyszerre visszafizetik a hivatal kasszájába. A képviselők egyöntetűen elfogadták az említett módosításokat.

2. - A 2011-es évi költségvetést két részre, fejezetre bontva kellett kezelni, majd év végén lezárni. A működési fejezet részen 86.526,89 lej plusz, míg a fejlesztési fejezetnél 10.163 lej mínusz volt az év végi zárásnál. Ez a 2010-es forgóalap visszatevéséből keletkezett A tanács határozattal kell, hogy jóváhagyja a fejlesztési fejezet hiányának a lefedését. Ha egy kis matematikai műveletet végzünk, könnyen megállapíthatjuk, hogy a 2011-es pénzügyi évet nyereséggel, jól zártuk. Ezt nyugtázta a tanácsosok egybehangzó határozata, amiben jóváhagyták a fejlesztési fejezet hiányának lefedését a működési fejezet nyereségéből.

3. - A Lövéte községgel bérleti szerződésben álló cégek, intézmények számára megnyugtató a Helyi Tanács azon döntése, hogy ebben az évben nem változtatja a 2011-ben megállapított és alkalmazott bérleti díjakat.

4. - A 2011-es Falutalálkozó megszervezésére nyert pályázatba bele voltak foglalva a testvértelepüléseink küldöttségeinek az utazási és elszállásolási költségei is. Maglód és Domaszék testvértelepülésünk ezeket a költségeket adományként Lövéte községnek adta autóvásárlásra. Maglód 3.147,60 eurót, Domaszék pedig 3.005,04 eurót adományozott községünknek. A tanácsosok elfogadták a község részére szánt adományt.

5. - A Székely Mózes Általános Iskola igazgatónöve, Molnár Juliánna ismertette a 2012-2013-as tanév beiskolázási tervét, amit a tavaly decemberben kellett elkészíteni. A terv lényege, hogy melyik épületekben milyen szintű (óvodai, elemi vagy gimnáziumi) oktatás fog zajlani a következő tanévben. A Helyi Tanács határozatban fogadta el az ismertetett beiskolázási tervet, azzal a kiegészítéssel, hogy ha időközben változások lesznek, akkor a mellékleteket újabb határozattal módosítsa.

6. - Az erdészeti üzemterv előírásait szem előtt tartva a tavaly év végén 85 m³ (44 szál) fenyőfát bélyegeztetett a hivatal a tulajdonában levő, bányatelepi erdőben. Az említett famennyiséget a saját szükségleteire, valamint az erdő őrzési díjának fedezésére vezették. A Helyi Tanács tagjai ellenszavazat nélkül hagyták jóvá a lebélyezett famennyiség kitermelését és felhasználását az említett célokra.

7. - A Lövéte Közbirtokosság kérte, hogy a tejcsernok alatt levő területet bérelni szeretné, amennyiben sikerül a Szarvasmarhatartók Egyesületével tisztázni a tejcsernok és annak a felszerelésének a tulajdonjogi helyzetét. Mivel a tanácsosok nem láttak tiszta képet a tejcsernok helyzetével kapcsolatosan, ezért március 31-ig határidőt adtak, hogy tisztázzák a közös szerződésük különböző jogi problémáit. Elviekben egyetértenek a kéréssel, de sokkal egyszerűbbnek vélik, ha saját épületében működtetné a közbirtokosság a tejbegyűjtő pontot. Vélemények és kérdőjelek hangzottak el az újraindulni készülő tejbegyűjtéssel kapcsolatosan.

A polgármester úr a különfélék közt megemlítette - A decemberi fűtéspótlék február elsejétől kivehető.

- Drogózás Lövéten? - ilyen és hasonló híreket is lehet hallani. Az illetékes szerveket kellene felszólítani, hogy tegyék a dolgukat, és jelentést kérni az eredményekről. Vélemények hangzottak el, hogy razziaakat lehetne tartani, számon kérni az illető szórakozóhely működési engedélyét stb.

- A kirulyi táborral kapcsolatosan készül a telekkönyvezés, az előtanulmány, amit a turisztikai szakbizottságnak át kell majd néznie, véleményeznie és a javaslataival kiegészíteni.

- A kóbor kutyák problémájának megoldására tervezett törvényt még nem fogadták el -sajnos.

- Maglód testvértelepülés hagyományos disznóvágásra hívott meg február 17-19. között.

Önkormányzati tevékenységek - 2011

Tisztelt Lövéteiek, kedves olvasótábor!

Röviden egy pár adattal szeretnék szolgálni, amelyek a beruházási munkálatokon, illetve a mindennapi működési folyamaton kívül történtek a Helyi Önkormányzat berkeiben és tevékenységén belül:

- A Helyi Tanács 49 érvényes határozatot hozott a 2011-es esztendőben, amelyek a különböző intézmények tevékenységével, a falunk fejlesztésével, pályázatok és programok lefutásával, helyi adókkal és illetékekkel stb. kapcsolatosak.

- A polgármester 846 rendeletet adott ki, amelyek többségében szociális juttatásokkal kapcsolatosak, illetve a törvény által megengedett és meghatározott különböző tevékenységi területekkel kapcsolatos szabályzások, rendeletek.

- A földalapú támogatásokra 361 gazdaság iratcsomóját állítottuk össze.

- 17 urbanisztikai, illetve 16 építkezési engedélyt bocsájtottunk ki.

- Szociális téren 403 család kérelmezte a téli időszakra

garantált fűtéspótlékot, amiből 2 iratcsomót nem hagytunk jóvá, továbbá 184 iratcsomót állítottunk össze családi pótlékra. Továbbá ugyancsak szociális téren 16 szociális gondozó fizetését biztosítottuk egész éven át, és 36 család részesült szociális segélyben a 416/2001-es számú törvény alapján.

- A község erdős kaszálóit azonosítottuk be a terepen: 27,61 hektárból közel 16,00 hektárt.

- A község adminisztratív határait egyeztetjük és azonosítottuk be a terepen, illetve bornáztuk ki (a szomszédos településekkel együtt), mely újdonságnak számít, ugyanis ez utójára valamikor az 50-es években történt meg.

- És végül egy érdekes adat: a nyilvántartónkban 2892 adófizető szerepel, ami azt jelenti, hogy legalább egyszer (de a gyakorlat azt mutatja, hogy 2-3-szor) ennyi ember megfordul évente a Polgármesteri Hivatalnál. (Összehasonlításként: a 2011-es népszámlálás alkalmával 3410 embert számoltunk meg Lövétén.)

Lázár Zoltán, polgármester

Pilistől a Hargitáig

Ahogy azt az előző lapszámban megtudhatták az olvasók, a Kalász Fotó Klub idén egy tematikus fényképkiallítást tart a nézők elé. A "Pilistől a Hargitáig" címet viselő tárlatot december 9-én Lövétén, Budakalász testvértelepülésén állítottuk ki. Hat főből álló kis társaságunk a megnyitót megelőző este érkezett meg a hargitai településre, ahol a polgármester, Lázár Zoltán és néhány helybéli polgár várt ránk - többek között Egyed József, klubunk ottani tagja. Az út viszontagságai után - ti. a Lövete előtti 5-6 km-es útszakaszon az aznap leesett hó jégpáncéllá tömörödött össze - jólesett a vendéglátóinktól kapott lélekmelegítő. Az ott tartózkodásunkra jellemző: mindvégig nagyvonalú és példás gondoskodásban lehetett részünk, amelyre nemcsak nem számítottunk, de nem is reménykedtünk benne. Ezúton is köszönet érte! Másnap délelőtt a kiállítás berendezése előtt Egyed úr és unokatestvére

zetésével egy pár órás offroad környékjárásban lehetett részünk - az éjjel további pár centi friss hó esett, ami a hargitai erdőkben és fennsíkokon lenyűgöző fotótémát szolgáltatott -, kis csapatunk meglehetősen lelkesen vágott neki a téli tájnak. (Az ekkor készült képek és videók megtekinthetők a fotó klub honlapján.) A délutáni kiállítás-megnyitót Lázár polgármester úr kezdte köszöntőjével, aki a két település közötti kulturális kötelék szorosabbra fűzését méltatta az alkalom kapcsán, majd Major Zoltán, klubunk alapítója ismertette működésünket a helyiek előtt. Ádám Gyula, elismert erdélyi fotóművész beszédében a kiállított képanyag egységes nívóját emelte ki: az amatőr és a professzionális fényképezés közötti, minőségbeli határok elmosódását. Végezetül e sorok írója reflektált az előtte elhangzottakra, és szólt pár szót a klub programjairól. Szombaton a szomszédos falvak épített környezetét, műemléki örökségeiket látogattuk:

egykori szász települések és a régióra jellemző erődtemplomok szomorú sorsával ismerkedtünk meg Egyed úr és egy-egy falubeli kalauzolásával. Aznap uti célunk pedig egy fotókiállítás megnyitója volt, ahová előző nap

Ádám Gyula és egy tanítványa invitáltak minket. A lelkes fotóscsapat a Homoród-menti települések életét örökíti meg. Vasárnap reggel fájó szívvel hagytuk el Lövétét (Erdélyből hazajönni mindig nehéz) - de két hónap múlva visszatérünk, hiszen a fotóink február közepéig lesznek kiállítva. Ez egyébként a "kortárstalálkozó" időszak, amely során egy-egy korcsoport képviselői öltöznek helyi népviseletbe, és köszöntik egymást. Fotótéma tehát lesz bőven! A megnyitóról készült képek a: www.lovete.ro honlap hírek, események rovatában érhetőek el, a termékeny hétvége eseményeit megörökítő fotók pedig a www.kalaszfoto.ning.com címen. A két önkormányzat támogatásáért pedig ismételt köszönetünket szeretnénk kifejezni.

Szöveg és fotó: Babecz Ákos

Kalibáskőn

folytatás az első oldalról

Vakáció előtt is mindig úgy fejeztük ki, hogy megyünk haza Lövétére, annak ellenére, hogy a velem egyidősök azt mondták nekem, hogy te csíki vagy. De hát ez a fajta lövéteiség, hogy a felmenőink lövéteiek, mi már nem itt lakunk, de minden adódó alkalmat megragadunk, hogy ide hazajöhessünk, a mi korosztályunkig általánosan jellemző.

- *És hogyan kerültél végül Kalibáskőre, ahol egyébként a családotnak nem voltak birtokai?*

- Ez érdekes dolog, akárcsak az édesanyámék esete, akik mindjárt 10 éve állandó lakók Lenkúton. Ott sem volt családi örökségünk. Amikor ők a 90-es években kezdtek gazdálkodni, akkor a feleségemmel mi is laktunk Lenkúton néhány hónapot, így kerültünk közel a vidékhez. Akkor tele voltunk lendülettel, erősnek éreztük magunk - ma már nem így van-, mindenbe beleváltunk, így kapóra jött, hogy bérbe adó lett a szövetkezet kalibáskői vendéglője. Majdnem másfél évig tartó felújítás után, 1997 augusztusában nyitottuk meg a vendéglőt. Akkor még elég rendezetlen volt a környék (95-ben nagy széldöntés volt), és nem is gondoltuk, hogy valaha itt fogunk lakni. De elköltözött innen a fakitermelő vállalat, és a hátrahagyott erdei faházat meg lehetett vásárolni. Ebből alakítottunk ki a vendéglő kiszolgálására egy vendégházat, amibe aztán lassan beköltöztünk, és ez lett a családi otthonunk.

- *Merthogy a vendéglőt közben megszüntették.*

Nem tudtunk kellő időt szánni rá. Egy étterem úgy tud nyereséges lenni, ha ott vagyunk mellette, minket pedig a sok más dolog lekötött. Jelenleg sógornőm egy egyesület kereteiben erdei iskolát működtet az épületben és környékén.

- *Ti pedig megépítették a menedékházat.*

- A menedékházat SAPARD támogatással építettük. 2007 áprilisában volt az első kapavágás, 2008 novemberében adtuk át, azóta menedékház besorolással működik. Én vagyok a mindenes, segítséget csak akkor hívok, ha valami nagyobb eseménynek adunk helyet.

- *Amint látom, nem tartasz mindig nyitva.*

- Nem vagyok állandó készenlétben. Ezért is nincs itt menedékház jelző tábla. Azt a vendéget, amelyik az útról bejön, hogy estére itt szeretne aludni, nem tudom kezelni. Törzsvendégeink vannak, akik különböző környékbeli vagy a miáltalunk szervezett rendezvényekre érkeznek.

- *Állatokat is tartotok. Városi gyerekkor mellett honnan az állatok szeretete?*

- Annak ellenére, hogy Csíkban a városközpontban laktunk, mindig tartottunk apró állatot. Gyerekként pedig ki kellett venni a részt az ilyen jellegű munkából is.

- *És a kutyák? Huskykat tartasz, szánhúzó versenyekre jársz.*

- Nem nehéz a kutyákat megkedvelni, vagy megferőtőzödni a szánazással néhány száz méter után. A versenyre járás főleg a hasonszorú emberekkel való találkozásról szól. Egyébként nálunkfelé mindenki amatőr, és a kutyatartásra mindenki csak rákölt. Az igazi elégtétel nem a verseny, hanem például annak megélése, hogy télen, a Karulyos pusztáján a zord hómezőn némán haladó fogat előtt átcsap egy csapat szarvas. Ezt a fajta élményt adja a kutyázás.

- *Tehát nem a kutyák tartanak el, hanem inkább a könyvek.*

- Igen, a Corvina Könyvesház működtetése jelenti a kezdetek óta az alaptevékenységünket, ebből élünk. Magyarországi könyvek forgalmazásával kezdtük a 90-es évek elején, azóta stabilan jelen vagyunk a piacon. Voltak standjaink Erdély-szerete, de ma nem a könyvvásárlásnak kedvez a helyzet, Udvarhelyen és Csíkszeredában vannak üzleteink. A könyveknek köszönhetem azt is, hogy megismerkedtem a feleségemmel.

- *A nevével nem ismerem.*

- Ferencz Kornéliának hívják, és már 30 éve foglalkozik könyvekkel.

- *Ezek szerint a feleséged az, akivel szerda reggelként műsort vezetsz a Mária Rádióban. Ez a munka részekéről egyfajta vallásos elkötelezettséget, mély hitet feltételez.*

- Én azt tartom, hogy a maga módján minden ember tudva vagy tudata alatt keresi Istent. Van, aki rá is talál, és meggyőződik, hogy érdemes Isten útján járni. A mi életünkben is voltak zaklatott időszakok, amiből akkor találtunk kiutat, amikor rátaláltunk Isten útjára. A menedékház építése közben felmerülő nehézségek alkalmával is éreztem, hogy ha nem a csíksomlyói templomban kezdtem volna a napot, bizonyára felőrölt volna a holnap bizonytalansága, vagy a kapcsolatokban ilyenkor óhatatlanul kialakuló feszültség. Nyitottak voltunk fogadni a fentről jövő erőt, megtapasztaltuk ezt, és ez a kegyelem azóta is tart. Ezért nem lehet furcsa, hogy a rádió területi stúdiójának létrehozásában szerepünk volt, és hogy Kornélia több műsort is vezet azóta.

- *Mindezekén túl jut időd madarakat figyelni, etetni?*

- A madarakra nem kell külön időt szánni. Itt vannak az ablak előtt, azért van elhúzva a függöny, hogy lássam őket reggel kávézás közben. Most amit látunk, az kékcinke, elkergette a széncinkét. De van itt barátinke és sármány, nyáron seregély, fenyőrigó, pinty és kerti rozsdafarkú, amit a lövéteiek tüzes keccgőnek neveznek.

- *Isten, természet, emberek, állatok. Nem hiányzik semmi, ezért kívülről teljesnek látszik az életed.*

- Azt nem merném kijelenteni, hogy teljes az életem. Boldognak érzem magam. Dolog sok van, de azok elvégzése mind elégtétellel jár. És ez elég a boldogsághoz.

Mag István

Szőni, varrni tanulnak a lövétei tájházban a lányok

Táslis kötény, gyöngyös tolltartó

A lövétei tájházban fiatal lányok szőni tanulnak, Fazakas Ágnes oktató irányításával ingeket és kötényeket varrnak, díszsebkendőt hímeznek, amit húshagyókedden mutatnak meg ismerőseiknek a székely ruhájukra tűzve.

Egy falusi lány hozományát lehet megtekinteni a lövétei tájház egyik szobájában. Amásikban Fazakas Ágnes oktató tart napi négy órában kézművesfoglalkozásokat, elsősorban szőni tanítja a helyi fiatalokat, de ottjártunkkor az egyik csoport éppen díszsebkendőt készített húshagyókeddre. Hasonló foglalkozásokat közel tíz éve tart az oktató. Tavaly például a 12 év körüli lányok saját készítésű népi ingeken dolgoztak - amit gépi varrással kellett, azt Ági néni megcsinálta nekik, viszont a kézi munkát, az ujjon a ráncba szedést, a darázsolást a nyaki résznél, a szög-, illetve gomblyukvarrást nekik kellett megtanulniuk, begyakorolniuk a lövétei népi viselet szokása szerint.

- Én is gyerekként tanultam meg sok mindent az édesanyamtól, és azóta is képezem magam. Célom, hogy ezeket a lányokat is olyan szinten tanítsam meg kézimunkázni, hogy amikor felnőtté válnak, maguk is továbbadhasák tudásukat - mondta el Fazakas Ágnes, akit két éve a Romániai Magyar Népművészeti Szövetség mesteri oklevéllel tüntetett ki. Átlagosan nyolc éves kortól felfelé járnak a tájházban tartott foglalkozásokra a fiatal lányok: szőni, gyöngyöt fűzni, szálöltést, keresztszemest, húzogatóst varrni tanulnak. Lapos hímzéssel lövétei táslis kötényt készítenek, petrezselyemhúzásos tarisznyát, bársonyból pedig gyöngysorokkal díszített tolltartót varrnak - egyelőre még csak maguknak.

- Hosszú távon az lenne a terv, hogy többet készítsenek,

és eladásra is jusson, mert igény volna rá - tette hozzá Ági néni.

Lövéten 2002 óta működik a tájház, az épületet a tavaly fel is újították. A tízéves évfordulóra remélhetően elkészül a gazdasági épület is az udvaron. Nyáron főként külföldi turisták látogatják, de a környékről is sokan jönnek. Télen központként és találkozóhelyként működik a helyi fiatalok számára, hogy jobban megismerhessék hagyományait, és ennek szerves része a kézművesség is - mondta el Lázár F. Zoltán, Lövéte polgármestere.

Fazakas Ágnes oktató tanítványaival. Átörökített tudás
Megjelent a Hargita Népe január 26-i számában.
szöveg és fotó: Márton Emilia

Adjon Isten minden jót ez új esztendőben

folytatás az első oldalról

Ágyban fekvő betegeinknek sokkal elviselhetőbb a szenvedés, ha látják, hogy környezetükben a szeretet, béke uralkodik, és nem az indulat, a zúgolódás, a panasz. A sok mindent átélt időseink számára is lelki nyugalmat jelentene, ha látnák gyermekeik, unokáik békés életét.

Aztán nagyon oda kell figyelnünk gyermekeinkre. A gyermek mindent lát és észrevesz, ne okozunk nekik lelki bánatot, hiszen ők is meg kell, hogy vívják harcukat az egyre kilátástalanabb életben, varázsoljunk gond nélküli gyermekevéket arcukra és szívükbe, mondjuk és tegyük a jót, hogy lássák, csüggedni nem szabad, hallgassuk meg örömeiket, panaszait, hiszen nekik is megvannak a gondjaik, és kire támaszkodhatnak, ha nem ránk, szülőkre és nagyszülőkre.

Sokszor elhangzik, hogy a mai modern idők egyik legnagyobb átka, hogy keveset beszélünk, társalgunk egymással, egyre kevesebb a szülő-gyermek közötti beszédes kapcsolat, egyre kevesebbet tudunk rokonainkról, szomszédainkról. És ez így igaz. Mert ha a reggelt köszöntéssel kezdjük a családban, mindjárt belelátunk a család lelki világába, és megtudjuk, ki hogyan aludt, mi nyomja a lelkét, és mit fog tenni aznap. De ez vonatkozik az utcára is egy jó szomszéd, egy jó ismerős köszöntésekor, ha nem sajnálunk két-három percet, és megállunk szót váltani, mindjárt sok mindent megtudunk egymásról.

Ugyancsak keserves lelki betegség a magány, a bezárkózottság. Észre kell vennünk magányos embertársainkat, időt kell áldozni, lelki vigaszt kell nyújtani számukra egy kedves látogatással, egy kedves meghívással, hogy: gyere el bármikor hozzánk, mindig szívesen látunk, és akkor látni fogjuk, hogy újra beindul a berozsdásodott kapcsolat és az élni akarás kerül előtérbe.

Adja a jóisten, hogy mindenki bizakodóan induljon el az új esztendő küszöbén, amikor István pap bácsi elhozta otthonainkba a Szent Keresztet. És bármennyire forra világ, nekünk legyen gondunk szeretteinkre, embertársainkra, küzdjünk családunk békés életéért, mert ha a családban hit, remény, szeretet, béke uralkodik, akkor erős alapokon áll létünk legerősebb magja, a család, és ugyanilyenre formálhatjuk környezetünket, szülőfalunkat, társadalmunkat.

*"Töröljük le már arcra a könnyet,
a szív akkor boldog, ha vidám,
Kéz a kézben ha nehéz is könnyebb,
dalolja hát szívünk és a szánk,
Legyünk jobbak, sokkal jobbak végre,
mindenkinek szerető testvére,
Ez új esztendőben."*

Lázár Béla

Hajnalcsillag szépen ragyog...

Bármilyen megmérettetés, verseny, vetélkedő legyen is, a versenyzőnek mindig meg kell felelnie bizonyos követelménynek, rendszabályzatnak. És ez a népdalvetélkedőn is így történik, hiszen a dalválasztás, előadás, tiszta ének, népviselet, a természetesség mind-mind döntő fontosságú az elbírálás során, és ezeket a követelményeket az énekesnek szem előtt kell tartania, hiszen csak így lehet eredményes.

Aki évek során több ilyen eseményen vesz részt, és mindig meghallgatja a népdalszakértők értékelését - akik minden észrevételt elmondanak, legyen az jó vagy rossz -, lassan - lassan tapasztalt versenyzővé válik.

Ezt láthattuk, hallhattuk január 19-én a székelyudvarhelyi Hajnalcsillag népdalvetélkedőn, ahol András Andrea X. osztályos tanuló méltón képviselte iskoláját és szülőfaluját, Lövétét, gyönyörű népviseletét, népének tisztán csengő énekét, a népdalt, hiszen a IX-XII. osztályosok korcsoportjában a jogosan megérdemelt I. díjat kapta. Igazi ünnep volt Andrea számára és szá-

munkra is, hiszen elkísérték bentlakó társai, sőt még a nevelőnője is ott volt, hogy együtt örüljön vele.

Köszönjük Andreának a tisztes helytállást, szüleinek a gyönyörű székelyruha mindig versenyre kész rendbetételét, és azt kívánjuk, hogy még sok ilyen boldog pillanatot érhesen meg, mert ez erőt fog adni számára a mindennapi nehézségek leküzdésében. De azt is kérjük tőle, maradjon meg ilyen szerénynek, megbízhatónak, ugyanakkor szorgalmasnak, és akkor a népdal, a néptánc mindig ki fogja segíteni, ha néha hullámvölgybe kerül is. Ha rápillant az emléklapokra, mindjárt felvidul, és az élet mehet tovább, jöhet a következő akadály átlépése.

Lázár Béla

fotó: Balázs Ödön

Adakozók-önkéntesek

Már harmadik alkalommal kaptak a lövétei rászorulókat a szentegyházi Szent Gellért Alapítvány által Németországból érkezett, a Caritas és önkéntesek segítségével kiosztott csomagokat.

Bajorország egész területéről indul el ez a nagyszabású akció, a Johannita Lovagrend szervezésében, de-

cember hónapban, mintegy 600-700 önkéntes közreműködésével. Az akció kezdetén újságokban, rádióban hirdetik, és a jóakarató családok állítják össze a csomagokat, melyben meg van határozva, minek kell belekerülnie, és hány kilogramm lehet. Kisebb központokban, helységenként gyűjtik össze az önkéntesek, majd elszállítják a bajorországi logisztikai központba, ahol 11 kamionnyi csomag gyűlt össze. Négy országba jutott belőle: Románia, Szerbia, Ukrajna, Szlovénia. A bikafalvi Lia és Wolter alapítvány veszi át a Németországból érkezett csomagokat, majd ossza el. A körzetünkben működő Szent Gellért Alapítvány Szentegyháza, Lövéte és Kápolnásfalu rászorulóinak viszi házhoz a nehéz, nem kis értékű csomagokat a Caritas dolgozói és helységeink önkéntesei segítségével. Nem kis feladatot vállalnak magukra, és sok ember munkájára van szükség, a jóisten fizesse meg sokszorosán önzetlen adakozásukat és fáradtságot nem ismerő munkájukat.

Fazakas Ágnes

Újévi fogadalmak

Új év, új fogadalmak. Az emberek nagy része fogadalmakat tesz, amelyekkel saját hibáikat szeretnék kijavítani, helyrehozni. A gyermekek inkább a tanulás, viselkedéssel kapcsolatban szeretnék változni, de nem minden esetben sikerül:

- Én megígértem otthon, hogy nem költök el ennyi pénzt csipszre. (Csak éppen adjanak, jó lesz a csoki is!)
- Következő szilveszterig legalább 365 buliba megyek el.
- Megfogadom, hogy máától nem fogadok meg semmit.
- Meggyőzőbben nevetek a tanár viccein.
- Kevesebb SMS órán.
- Minden eddiginél jobban fogok halogatni minél több dolgot.
- Sokkal kevesebbet fogok olvasni.

És egy személyes cél :behozom a diszkókorszakot a nyártól!

András Tünde, VIII. osztály

Farsangozás

Rohan az idő. Hisz alig egy hónapja, hogy elmúlt a karácsony, majd a szilveszter is. S lám, máris 2012-ben vagyunk. Sőt, már január derekán. A karácsonyi ünnepkör vízkereszttel lezárult, és beállt a farsangi időszak, ami a szórakozás és mulatozás időszaka. Ez az ünnepkör nálunk a kortárstalálkozókkal kezdődött, ami még mindig jó ízben zajlik. Ma az embereknek a farsangi időszak nem sokban különbözik a többi napoktól, hisz csak a néhány bál meg műsor az izgalmas benne. Azonban régebb nem erről szolt a farsang. Nyilván, mint ahogy most is, az emberek télen nem voltak olyan elfoglaltak, mint nyáron, hisz munka után csak az otthoniakat kellett elintézni és az állatokat "elkúrálni". De ezek után nem a számítógép elé vetődtek le, vagy esetleg a sorozatukat nézték meg, hanem cukkba mentek. Vagyis minden este valakinél összegyűltek, ahol az asszonyok kézimunkáztak, a férfiak pedig anekdotákat meséltek és kártyáztak. És bárhogy is nézzük, de az sokkal hasznosabb volt, mint a mai ember tevékenysége a sok elektromos kütyüvel. S valahogy én is szívesebben tenném ezt ebben az időszakban, hisz mindez jó dolog, egy hagyomány lehetne számunkra. Ez az én véleményem, és remélem, hogy más is - legalább valamennyire - így vélekedik erről.

Lázár Sarolta, VIII.osztály

Az új év

Csillog, csillog, csillog
A több millió csillag,
Fényesek az égen,
Az egész új évben.
Mosoly, mosoly, mosoly,
Ugye senki sem komoly?
Boldogság van itten
Az egész új évben.

András Zsolt III. A

Felhívás!

Itt a farsang. Annak is a közepe. És mindjárt maszkabál! Ideje jelmezbe bújni! Hogy mikor? Február 14-én (15 óra) az óvodások, másnap, 15-én (16 óra) az I-VIII. osztályosok lehetnek jobbnál jobb, szebbnél szebb ruhákba öltözve. Még van idő, hogy a lelkes szülők minél változatosabb, ötletesebb jelmezeket készítsenek gyerekeik számára. És persze mindenki jutalomban részesül! Hajrá!
A lelkes támogatók (hátha akad) segítségét is hálásan megköszönénk!

Van egy hely...

Van egy hely, ahol mindig jó lenni,
Van egy hely, ahol bármit lehet enni.
Nem lehet szavakat mondani rá,
Hisz éjjel olyan, mintha fellegekben járnál.

Amikor ide érkezel, az arcod vidám,
De amikor távozol, akkor bús ám!
Mindig jó ott lenni és sokat játszani.
De ne búsulj, fogsz ott még járni!

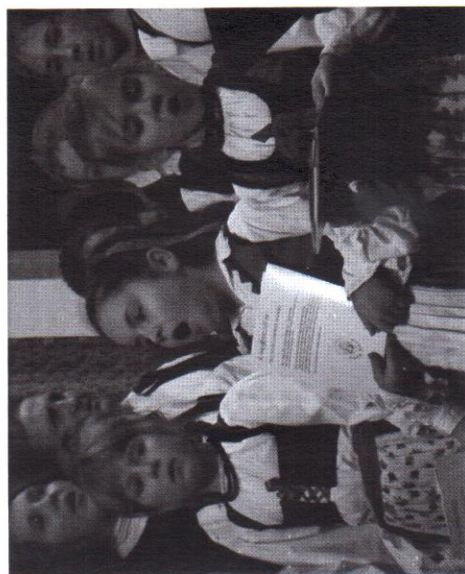
A levegő friss és tiszta,
Nem szennyezi sem ember, sem állat.
Mindenhon van kút vagy egy kis patak:
Nem is lehetne e helynek más neve, mint
Nemezes Patak!

Balázs Szidónia VI. osztály

Iskolai hírek

- Decemberben zajlott iskolánkban több mint 70 gyerek részvételével a Kenguru elnevezésű angol nyelvi verseny (az eredményekről a későbbiekben).

- Karácsony délutánján egy sikeres népdaléneklési találkozót tudhattunk magunkénak, ahol osztályonként több gyerek is megcsillogtatta énektudását.

Régi arcok sárgult fényképeken

Lövétei színjátszók az 1920-as évekből. A képen szerepel Czákó Margit (második sorban jobbról a harmadik), valamint András András Kála (közvetlen mellette).
A képet Kerekes-Kémenes Ildikó küldte be.

Régi korok anekdotái

Mi a nehezebb? Székelyudvarhelyen a heti vásár alkalmából kérdésben forogott néhány vásáros egyén között, hogy mi a legnehezebb a világon. Egyik a vasat, a másik az aranyat, míg a harmadik az ónt mondta a legnehezebbnek. Ezt hallgatván a város szegény nyomorult koldusa közbeszólt, mondván: -E világon bizony semmi sincs nehezebb, mint az üres tarisznya s az üres has.

A 2012-es farsangzárás programja:

- Február 14. - Óvodások maszkabálja
- Február 15. - I-VIII. osztályosok maszkabálja
- Február 16. - Felnőtt maszkabál
- Február 18. - Nőseember bál
- Február 19. - Székelyruhás bál
- Február 21. - Húshagyó kedd

rajzolta György Norbert-András

Tájékoztató

A Lövétei Kiáltónak 2011-ben 372 helybéli megrendelője volt. Idegenből 62-en rendelték meg az újságot. A 2012-es évi lapszámokra a februári lapszám átvételekor lehet előfizetni.

Húséges olvasóinknak köszönjük a támo-

Anyakönyvi hírek - 2011. december

Születések száma: 1

MIHÁLY NÓRA, született 2011. október 14-én, a Mihály Dénes és Mihály Gyöngyvér, Lövéte 176 szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: -

Őszinte részvétünket fejezzük ki a decemberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:

TÓKOS PÉTER, született 1937-ben, Lövéte 1042 szám
GYÖRGY ÁRPÁD, született 1934-ben, Lövéte 117 szám

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Mag István,

titkár: András Kinga, korrektúra: Egyed Emília

Munkatársak: András Tamás, András Zsolt, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán,

Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet,

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Select Metleplast kft.,

Lövétei Római Katolikus Plebánia

Érettségizzen a Kölcsey Ferenc Gimnázium- ban, levelező tagozaton!

Kedves Romániában élő Honfitársunk!

Ha Ön nagykorú, alapfokú iskolai végzettséggel rendelkező magyar állampolgár, akkor beiratkozhat a Kölcsey Ferenc Gimnázium /székhely: Magyarország, Nagyhalász, Arany J. u. 9./ levelező tagozatára, a 2012 szeptemberében induló tanévre. (Az oktatás kellő számú jelentkező esetén indul). A képzési idő 4 év, de az igazgató engedélyezheti, hogy egy tanév alatt több évfolyam anyagából is lehessen vizsgázni, így intenzív otthoni tanulással és a konzultációkon való aktív részvétellel lehetősége nyílik a képzési idő lerövidítésére. (A Romániában liceumokban vagy szakközépiskolákban szerzett éveket beszámítjuk.) Több mint 600 Magyarországra áttelepült romániai születésű diákot érettségiztettünk eddig. Így saját tapasztalatunkból is tudjuk, hogy a Román Köztársaság közoktatása az európai élvonalba tartozik, különös tekintettel a természettudományok és a nyelvoktatás vonatkozásában, ezért a Romániában szerzett általános iskolai bizonyítvány kitűnő alapja a magyarországi érettséginek.

A levelező oktatás nagyrészt az otthoni felkészülésre épül, de konzultációra lehetőség nyílik a megtartandó tanórák keretében Gimnáziumunk Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében lévő székhelyén és telephelyein. Ezen a részvétel nem kötelező. Az utazási nehézségek miatt az Ön romániai lakhelyén vagy annak közelében is tartunk a felkészülést segítő megbeszéléseket. Ezeket sem kötelező a részvétel, de a gimnázium sikeres elvégzése érdekében nagyon ajánlatos. Ezek a megbeszélések, konzultációk várhatóan minden hónap harmadik szombatján lesznek, reggel nyolc és délután 16 óra között. Az időpontok kijelölésekor ügyelni fogunk arra, hogy ezek ne ütközzenek Románia nemzeti, egyházi és állami ünnepeivel, valamint a helyi közösségek összejöveteleivel /búcsúk, esküvők stb./ Az osztályozás folyamatos, de minden tanév végén lehetőséget adunk osztályozó vizsgán való részvételre is.

Az oktatott tárgyak lényegében megegyeznek a Romániában oktatottakkal. Ezekről és a követelményekről részletes tájékoztatót fogunk tartani az első konzultációs napon. A Magyarországon néhány hete elfogadott Köznevelési Törvényhez kapcsolódó Nemzeti Alaptanterv várhatóan módosul, és a jogszabályhoz mindenképpen alkalmazkodni szeretnénk.

Nagyon fontos: a magyar érettségi kötelező része a legalább egy idegen nyelvből való vizsga. Célszerűnek tartanánk, ha a mi gimnáziumunkban román nyelvet tanulna, ebből is érettségizne, mert nagyon fontosnak tartjuk az államnyelv alapos ismeretét.

A gimnáziumi felvételre jelentkezni lehet Mihály Lajos oktatásszervezőnél, Hely: Csíkszereda,

Időpontok:
Telefon: 0744-310140 vagy 0764-998679

E-mail: mihalylajos@hotmail.com

A jelentkezéshez hozza magával a magyar állampolgárságát igazoló honosítási okiratot, iskolai végzettségét igazoló okmányait.

A gimnáziumi oktatás ingyenes, azaz nincs tandíj és beiratkozási díj.

Biztosak vagyunk benne, hogy a nálunk megszerzett érettségi és a hozzá kapcsolódó tudás segít Önnek abban, hogy még sikeresebb magyar anyanyelvű állampolgára legyen Romániának és az Európai Uniónak.

Miről mesélnek a karácsonyfák

Volt egyszer valahol, nem is olyan régen, egy kedves kis falu, melynek lakói egyszerű és békét szerető emberek voltak, és amely mindig hangos volt a gyermekzsivajtól. Nemrég múlt el karácsony, és a gyerekek vidáman cipelték ki az udvarra a már díszektől lefosztott karácsonyfákat. Az egyik ház udvarának közepére épp most állították fel a házból kihozott kis fenyőfát, és miután elhelyezték a már csupasz fát, vidáman táncra perdültek körülötte. A fa boldogan nézte a három kislányt és a két kisfiút, akik persze testvérek voltak, és eszébe sem jutott sajnálni a nemrég még rajta füttyögő díszet. Egyszer csak a kerten keresztül megpillantották a szomszéd kislányt, aki szerényen és szinte szomorúan nézte a fa körül táncoló gyerekeket, mellette pedig egy gyönyörű és hatalmas lefosztott karácsonyfa állt némán, mintha ő is a gyerekek táncát hallta volna. - Rozika, halld! - kiáltotta át az egyik kisfiú. Gyere át hozzánk, és járd egy körtáncot te is velünk!

- Nem mehetek - kiáltotta vissza szomorúan a kislány -, nem hagyom magára az én kedves fenyőfámat.

- Akkor hozzuk át hozzánk azt is, ide, a másik mellé! - kiáltotta határozottan a kedves kisfiú.

- Jaj de jó, ujjongott Rozika, és a vidám gyerekek pillanatok alatt már át is cipelték a nagy fenyőfát a szomszéd udvarról. Most már a két fenyőfa egymás mellett állt, és büszkén nézték a gyerekek hancúrozását körülöttük, melyben Rozika is részt vett. Egyszer csak megszólalt a hatalmas fenyő:

- Hallod testvér, olyan boldog vagyok, hogy végre megtapasztalhattam én is a karácsony igazi örömét, a boldog gyerekzsivajt. Hiszen egész ünnepek alatt nem igazán volt ebben részem.

- Nem értelek téged - mondta álmélkodva a kisebb fenyő -, hiszen egy gyönyörű ház legszebb szobájában voltál felállítva, és biztosan elhalmoztak szebbnél szebb ajándékokkal. És még te panaszkodsz? Majd gyorsan folytatta: Igaz, hogy az én ágaim nem rejtettek sok csomagot, és dísz sem volt igazán sok rajtam, de az öröm, amit nyújtottam a gyerekeknek, az felülmúlt minden ajándékot. És a meghatottságtól egy vízcseppet pottyantott épp az alatta táncoló Rozika fejécskéjére. A hatalmas fenyő csendesen végighallgatta öccse történetét, majd így szólt:

- Igazad van, az én ágaim nagyon sok ajándékot rejtettek, és szebbnél szebb cukrokkal meg díszekkel büszkélkedhettem, de az igazi örömet mégis itt, csupaszon leltem meg, hiszen nekem nem örültek ennyien, mint neked. És szinte már sajnálta az alatta táncoló Rozikát.

- Nahát, ne mondd, hogy nem örült neked ez a kedves kislány - próbálta már vigasztalni csüggedt bátyját az alacsony fenyő.

- Dehogyan nem örült - válaszolt szánakozva a magas fa -, csak tudod, szegénykének hiányzott legalább egy testvér, akivel megosztotta volna azt a csodálatos pillanatot, amit egy évben csak egyszer élünk át. A testvérfenyő megértően bólintott, és úgy érezte, igaza van, nem jó egyedül, és a legfelső ágainál átölelte testvérbátyját. Erre hatalmas hópelyhek kezdtek hullni, mintha végre egyenlő díszbe próbálták volna öltöztetni a két fenyőt. Egyszer csak egy öregasszony szaladt be az udvarra, és félbeszakította a gyerekek téli táncát, miközben az örömtől síró hangon így kiabált:

- Rozikám, drága Rozikám, két hűgocskád született, nemsokára meglátogathatod őket.

- Jaj, nagymama - ugrándozott a kislány -, ma vagyok a legeslegboldogabb, hisz nekem is vannak testvéreim, akárcsak a többi gyerekeknek. És arcocskáján két kristálytisza könnycsepp gördült végig, majd höngörögni kezdett a puha hóban, a többi gyerek meg követte, hiszen ők is részt akartak venni Rozika végtelen örömeiben. A két fenyő meg nézte a vidáman höngöröző gyerekeket, s a sűrű havazásban egymáshoz dőlve ebben a pillanatban mind a ketten csak egyre gondoltak: milyen jó, hogy vannak egymásnak. A hópelyhek pedig mit sem törődve a történetekkel csak hulltak, és lassan ismét patyolatfehérbe öltöztették az egész tájat.

Bencze Edith

Homlokzatprogram 2010-2011

